

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 22Co/50/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118346801  
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:6118346801.2

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 247 851 99, právne zastúpeného Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanej: E. Č., F.. XX.XX.XXXX, T. C. XXX, o zaplatenie 306,20 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 32Csp/240/2018-52 zo dňa 16.01.2019, jednohlasne takto

### rozhodol:

Zrušuje sa rozsudok a vec sa vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

### odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom vyslovil, cit.:

„I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 306,20 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 17.12.2016 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.“

2. V odôvodnení uviedol, že na základe vykonaného dokazovania zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou došlo k vzniku zmluvného vzťahu, ktorý má spotrebiteľský charakter, konkrétne ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Konštatoval, že vzhľadom k tomu, že žalobca si žalobou uplatnil iba nezaplatenú časť istiny, nezaoberal sa obligatónnymi náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere a rovnako ani neposudzoval prípadnú neprijateľnosť zmluvných podmienok. V konaní bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 360 eur, pričom žalovaná v zmysle prehľadu splátok a úhrad uhradila z tejto sumy 23,80 eura. Rozdiel tak predstavuje sumu 336,20 eura. Žalobca si však žalobou uplatnil sumu 306,20 eura nakoľko tvrdil, že žalovaná doposiaľ uhradila sumu 53,80 eura. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie priznal žalobcovi ním uplatnenú sumu 306,20 eura ako rozdiel medzi poskytnutým úverom a splatenou sumou. Poukázal na to, že žalovaná skutkové tvrdenia žalobcu o rozsahu splatenia úveru nijakým spôsobom nespochybnila. Žalovaná v odpore namietala, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a že odplata je v rozpore s dobrými mravmi. V danom prípade si žaloba uplatnil iba rozdiel medzi poskytnutým úverom a vrátenou sumou, preto námietky žalovanej neboli dôvodné. Žalovaná je tak povinná vrátiť iba to, čo si od právneho predchodcu žalobcu požičala (po započítaní už realizovanej úhrady) bez úrokov či poplatkov.

3. O trovách prvoinstančného konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalobca bol v konaní plne úspešný,

preto má právo na náhradu trov konania voči neúspešnej žalovanej v rozsahu 100 %. Dodal, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

4. V zákonom stanovenej lehote podala proti tomuto rozsudku odvolanie žalovaná. Uviedla, že považuje návrh žalobcu za nedôvodný, keďže zmluvy so spoločnosťou H. M. s.r.o. sú v rozpore so zákonmi SR napr. Občianskym zákonníkom a zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Namietala, že zmluvy neobsahujú povinné náležitosti podľa zákonov č. 258/2001 Z. z. a 129/2010 Z. z. Obsahujú neprimerane vysoké odplaty v rozpore s dobrými mravmi a v takom prípade je odplata neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Poukázala na to, že uvedené skutočnosti priznalo Ministerstvo financií SR a Ministerstvo spravodlivosti SR, ktorí uviedli na svojich internetových stránkach rozhodnutia týkajúce sa „nebankoviek“. Taktiež Národná banka Slovenska zrušila licencie niektorým nebankovým subjektom z dôvodu ich nekalých praktík hraničiacich s úžerou. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhla, aby bol napadnutý rozsudok zrušený.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozhodnutie je potrebné zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie.

6. Odvolací súd z predloženého spisu zistil, že žalobca si uplatnil právo na zaplatenie sumy 306,20 eura, ktorá vznikla na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX vo výške 360 eur, ktorú uzavrel právny predchodca žalobcu H. M., s.r.o., so žalovanou dňa 05.02.2015. Žalovaná sa zaviazala uhrádzať poskytnutý úver riadne a včas v 60 splátkach po 7,93 eura a poslednej splátky 7,49 eura týždenne, pričom prvá splátka bola splatná 20. kalendárny deň odo dňa uzavretia úverovej zmluvy, t.j. 31.08.2014 a posledná 25.10.2015. Splatnosť každej nasledujúcej splátky nastala 7. kalendárny deň od splatnosti predchádzajúcej splátky. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť aj náklady 115,36 eura spojené s úverom, zahŕňajúce zmluvný úrok a administratívny poplatok. Tvrdil, že v tomto konaní si uplatňuje voči žalovanej sumu 306,20 eura ako rozdiel medzi istinou poskytnutého úveru 360 eur a úhradami žalovanej vo výške 53,80 eura.

7. Súčasne s úverovou zmluvou žalovaná uzavrela so spoločnosťou H. M. s.r.o. Zmluvu o poskytnutí služby P., na základe ktorej sa spoločnosť H. M. s.r.o. zaviazala, že za odmenu bude počas platnosti tejto zmluvy pravidelne poskytovať službu spočívajúcu v po a) informovaní zákazníka o prevedení sumy úveru v prospech bankového účtu, po b) prevzatí peňažnej sumy určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru a jej bezodkladnom použití na účely úhrady splátky spotrebiteľského úveru a po c) informovaní zákazníka o prijatí platby splátky spotrebiteľského úveru. Na základe tejto zmluvy sa žalovaná zaviazala uhradiť fixnú sumu 185,40 eura v 59 splátkach po 3,09 eura a poslednej splátky 3,09 eura týždenne, splatných spoločne so splátkami úveru. Odmena bola splatná v hotovosti pri prevzatí splátky poverenou osobou spoločnosti H. M. s.r.o.

8. Žalovaná podľa výpisu splátok a úhrad na č. I. 21 spisu uhradila spoločnosti H. M. s.r.o. celkovo sumu 23,80 eura.

9. Odvolací súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 20Csp/188/2017-92 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 1Co/109/2018 zo dňa 26.02.2019, v ktorom súd určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o zabezpečení splátok úveru č. XXXXXXXXXX zo dňa 29.05.2013 v bode 1.2 v znení: „Zákazník sa zaväzuje za poskytnutie služby podľa odseku 1 zaplatiť Poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 721 eur; zákazník sa zaväzuje splácať túto odmenu v 60 pravidelných splátkach, a to v 59 týždenných splátkach (okrem poslednej splátky) vo výške 12,01 eura a poslednú splátku vo výške 12,41 eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere“, je neprijateľná. Krajský súd v odôvodnení potvrdzujúceho rozsudku uviedol, že cit.: „nevidí dôvod na odklon od záverov vyslovených v rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 19Co/142/2016-328 zo dňa 08.12.2016, cit: „Podľa záverov odvolacieho súdu je právne bezvýznamné, aká terminológia sa použije na označenie platby za zabezpečenie splátok úveru (odmena/poplatok). Dôležité je, že ide o plnenie za doplnkovú službu, ktorou žalovaný prostredníctvom svojich zástupcov hotovostne inkasuje splátky spotrebiteľského úveru. Z materiálneho hľadiska ide o platbu spojenú s poskytnutím úveru a predstavuje poplatok. Problémom a dôvodom neprijateľnosti poplatku je jeho netransparentnosť a neprimeraná výška, výrazne presahujúca náklady žalovaného na uvedenú

doplnkovú službu a obchádzanie skutočných úrokov a skutočnej RPMN. Ak by poplatok bol zahrnutý v RPMN, jej celková výška by bola omnoho vyššia ako bolo uvedené. Uvedený poplatok sa totiž svojim rozsahom približuje súčtu úrokov a administratívneho poplatku, pričom v niektorých prípadoch aj tento súčet prevyšuje. Ak poplatok za zabezpečenie splátok úveru podstatne a v rozpore s akoukoľvek logikou, neprimerane prevyšuje náklad na doplnkovú službu, ktorej plneniu korešponduje, ide o exces pri používaní inštitútu poplatku. Nielen s poukazom na vyššie uvedené, ale aj na všetky doposiaľ známe skutočnosti v oblasti praktík žalovaného, odvolací súd dospel k záveru, že zo strany žalovaného sa evidentne jedná o cielene vytvorenú konštrukciu, ktorá sleduje jediný cieľ, a to dosiahnuť vyššie protiplnenie za poskytnutie peňažných prostriedkov, oproti tomu aké by žalovaný získal z úrokov formálne uvedených v zmluve.“

10. Z rozpisu splátok a úhrad spoločnosti H. M. s.r.o. (č. l. 21 spisu) je zrejmé, že žalovaná vykonala v prospech spoločnosti H. M. s.r.o. úhrady vo výške 23,80 eura. Zdá sa, že odmena za doplnkovú službu (inkasovanie splátok) bola zahrnutá v jednotlivých splátkach úveru alebo bola účtovaná osobitne. Podľa tvrdení žalobcu súd prvej inštancie oproti poskytnutej istine 360 eur započítal úhrady žalovanej v celkovej výške 53,80 eura. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, či súd prvej inštancie započítal oproti poskytnutej istine aj úhrady žalovanej na splátky za odmenu za poskytnutie dobrovoľnej doplnkovej služby zabezpečenia splátok úveru, ktoré mala žalovaná splácať súčasne so splátkami za poskytnutie úveru. Ak áno, znamenalo by to, že súd prvej inštancie zarátal oproti istine úveru aj úhrady žalovanej z neprijateľnej zmluvnej podmienky, na plnenie z ktorej žalobca nemá nárok. Nevyporiadal by sa tak s neprijateľnosťou poplatku za zabezpečenie splátok úveru podľa Zmluvy o poskytnutí služby P. zo dňa 05.02.2015 vo vzťahu k úhradám žalovanej voči spoločnosti H. M. s.r.o.

11. Na základe uvedeného odvolací súd uzatvára, že súd prvej inštancie dospel k predčasnému záveru o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť sumu 306,20 eura, pokiaľ nezisťoval, čo z uhradenej sumy 53,80 eura bolo zaplatené za účelom splatenia úveru a čo za účelom splatenia odmeny za poskytnutie služby zabezpečenia splátok úveru, resp. či náklady na doplnkovú službu neboli platené osobitne. Zaťažil tým svoje rozhodnutie vadou nedostatočného skutkového zistenia a nesprávneho (predčasného) právneho posúdenia.

12. Na základe uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

13. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní sa riadiť názorom odvolacieho súdu, ktorým je podľa § 391 ods. 2 CSP viazaný. Zistí, čo zo žalovanou uhradeného bolo zaplatené za účelom splatenia úveru a čo za účelom splatenia odmeny za poskytnutie služby zabezpečenia splátok úveru, resp. akú sumu žalovaná uhradila žalobcovi za doplnkovú službu a následne sa dôsledne vysporiada s neprijateľnosťou poplatku za zabezpečenie splátok úveru podľa Zmluvy o poskytnutí služby P. zo dňa 05.02.2015 vo vzťahu k uhradeným splátkam žalovanej na poplatok za poskytnutie tejto služby. Súd prvej inštancie nové rozhodnutie odôvodní tak, aby spĺňalo náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP.

14. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).